

Communalbestyrelsen i Medfør af Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 27 maatte foredre affaaede til Gader eller Veianlæg, hvorefter og Anlæg af Torve skal anses indbefattet, anordnes en Commission, bestaaende af 2 af Indenrigsministeriet og 2 af den Kongelige Landsover samt Hof- og Stadsret udnævnte Medlemmer, hvilken Commission Tilfælde af Stemmelighed tiltrædes af en af Indenrigsministeriet udnævnt Dpmand. Den har at ansætte vedkommende Veistrækninger, Grunde eller Bygninger til sand Værdi i Handel og Vandel, men ved Erstatningens Fastsættelse bliver heri at afsorte den Forøgelse i Værdi, som den tilbageblivende Eiendom skønnes at opnaae. Som Følge heraf kan Erstatning for Affaaelsen endog ganske bortfalde, naar den af Communen truffne Foranstaltning af Commissionen skønnes at medføre større Fordeel for Cierne, end det Affaaedes Værdi udgjør. Naar Grund affaaes til Udvidelse af allerede bestaaende Gader og Bete, skal der tages særligt Hensyn deels til den større Byggefrihed, Cieren herved maatte opnaae, deels til, om den paagældende Eiendoms Udstrækning er saa stor, at Eiendommen ogsaa efter Affaaelsen giver Leilighed til samme Anvendelse som tidligere, og om Eiendommens Strækning langs Gade eller Bet ikke formindskes ved Affaaelsen; saa at den affaaede Jord paa Grund heraf kun kan betragtes som mindre værdifuld Baggrund.

De udnævnte Taxationsmænd saavel som Dpmanden have eengang for alle inden Retten edeligen at forpligte sig til at udføre de foresaldende Forretninger med streng Upartiskhed og Dpmærksomhed, overeensstemmende med de her givne Forrifter, og aflevere Beretis for saadan Gds Affæggelse til Indenrigsministeriet.

Forfaavdt i noget Tilfælde den tilbageblivende Deel af Eiendommen maatte være saaliden, eller saaledes beliggende, at den af Commissionen ikke skønnes hensigtsmæssigen at kunne bibeholdes som en særlig Eiendom, kan Cieren fordrø den hele Eiendom overtaget af Communen mod Erstatning af dens fulde Værdi efter Commissionens Bestemmelse.

Den fastsatte Erstatning udredes af Communens Kasse og udbetales Cierne umiddel-

bart efter Affaaelsen, naar de godtgjøre, enten at deres Eiendom er ubehæftet, eller at Pantshaverne samtykke i Udbetalingen. Er inden 6 Maaneders Forslob ingen anden Overenskomst opnaaet, udbetales Erstatningen mod Afkrøvning paa vedkommende Gjældsbeviser til den eller de Pantshavere, som godtgjøre at være først prioriterede i Eiendommen. Enhver Grundeler er pligtig til at taale, at Communen lader de af samme projecterede Gader eller Veianlæg udstikke og kjendeliggjøre paa hans Grund, samt at lade de i dette Nlemed anbragte Mærker urørte, uden Hensyn til, om Expropriation strax beslattes eller ikke. Skulde hans Eiendoms Benyttelse gjøre Forandring i Henseende til Mærkerne nødvendig, har han derom at forene sig med Magistraten.

Den i Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 91 indeholdte Forfrist, at ingen Bygning i Forstæderne eller paa Stædens udenbys Grunde maa paahegyndes, forinden Magistraten har meddeelt Resolution for at Båndsløbet er reguleret, og at der, om fornødent gjøres, er udlagt en Bet af tilstrækkelig Brede, og i en hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Bet, skal for Fremtiden, forfaavdt der er Spørgsmaal om Dpførelse af Bygninger ved en hidtil ikke bebygget Bet, udvides derhen, at Magistraten, naar den dertil finder Anledning, kan fordrø, at Beten inden Bygningen tages i Brug, er anlagt paa en efter Omstændighederne fyldestgjørende Maade med Kjørebane, Kænbestene, Fortoug m. m., hvorefter hos Magistraten ved at bedømme, om Beten er udlagt i en hensigtsmæssig Retning, ikke blot har at tage Hensyn til Betens Beliggenhed paa selve det paagældende Grundstykke, men ogsaa til det hele System af Gader og Bete, der efter Forholdene paa det Sted vil være det hensigtsmæssigste. Tages en Bygning i Brug imod Forrifterne i nærværende Paragraph, bliver Vedkommende undergivet Straffeansvar efter Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 99.

§ 12.

De samme Regler, som gjælde eller i Fremtiden maatte blive gjældende for Reenholdelse